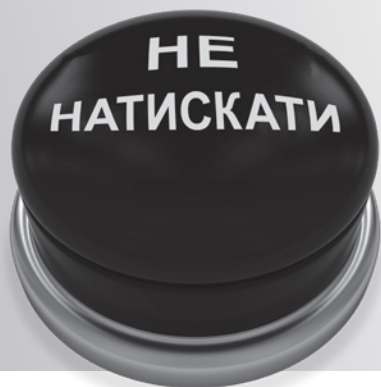

Як перемогти
СПОКУСУ?

Погляд
вглиб

Як перемогти спокусу?

Спокуси – неприємна тема. Нам не хочеться говорити про свої слабкості або про те, що ми робимо таємно, знаючи, що не повинні цього робити.

Для багатьох із нас це навіть депресивна тема, бо здається, що нічого ніколи не зміниться. Нам кажуть, що ми перейшли від смерті до життя (Еф. 2:1, 5) і посаджені “на небесних місцях у Христі Ісусі” (в. 6). “Бо ми – Його твориво, створені в Христі Ісусі на добрі діла, які Бог наперед приготував, щоб ми в них перебували” (в. 10). Але давайте будемо чесні: в нашому житті часто все відчувається зовсім не так. Ми продовжуємо боротися з одним і тим же, не помічаючи ніякого прогресу в духовному житті та не роблячи ті “добрі діла”, які нам призначені.

Про спокуси і їх подолання можна сказати багато чого. Однак ця брошура не про те, як боротися зі

спокусою, коли вона вже прийшла. Тому що, як правило, якщо ми нічого не робили до цього, то швидше за все програємо.

Ця брошура говорить про щоденне наближення до Бога і готовність до приходу спокус. Суть у тому, що незалежно від того, близькі ми до Бога або далекі від Нього, кожен день (кожну годину і, можливо, кожну хвилину) нас відвідує спокуса поведися егоїстично (іноді ми цього зовсім не усвідомлюємо). Нам потрібно приєднатися до Бога в праці Його Святого Духа по зміні нашого розуму (рим. 12:2), щоб уникати певних речей і мати більше сил сказати “Ні!” багатьом іншим спокусам.

Ми не зможемо розглянути тут все докладно, проте хочеться вірити, що ця брошура буде для вас корисним вступом у науку перемоги над спокусами, а також гарним нагадуванням про надію, яка дана нам на весь час. Хоча в Біблії є суворі попередження про спокуси, їхня мета – направити нас до Того, Хто прощає, любить, знімає з нас “провину... гріха” і є нашою “покровою” (пс. 31:5, 7). Ця брошура має таку саму мету: закликає вас наближатися до Бога, знаходити в Ньому захист і підтримку для майбутніх випробувань.

Спокуса: діагностика / діагноз

Почнемо з того, що якщо ми хочемо перемогти спокусу, то повинні зрозуміти, що це таке. Яків дає цінну діагностику, яка пояснює реальну проблему спокус:

“Випробовуваний, хай не каже ніхто: Я від Бога спокушуваний. Бо Бог злом не спокушується, і нікого Він Сам не спокушує. Але кожен спокушується, як надиться й зводиться пожадливістю власною. Пожадливість потому, зачавши, народжує гріх, а зроблений гріх народжує смерть” (ЯКОВА 1:13-15).

Проблема в мені. Піддаючись спокусі або роблячи те, чого не слід, ми природним чином намагаємося відвернути звинувачення від себе. Наприклад, говоримо: “Я розлютився і наговорив зайвого, тому що ти не слухав!” Чи: “Я б ніколи до цього не дійшов, якби не сталося того і того!” Або: “Якби Бог відповів на мою молитву швидше і дав те, що мені було потрібно, у мене б не було спокуси взяти це самому”.

Яків перериває подібні міркування. Ми не можемо говорити, що це Бог спокушає нас. Ми не маємо права звинувачувати ні Його, ні когось іншого за свої рішення. Яків ясно показує справжню проблему спокуси: “Але кожен спокушується, як надиться й зводиться

пожадливістю власною” (в. 14). Іншими словами, *проблема в мені*.

Скрізь у Біблії, включаючи Послання Якова, говориться, що диявол і навколишній світ готові скористатися будь-якою можливістю, щоб спокусити нас (як. 4:7; див. також 1 ПЕТ. 5:8 і 1 ІВ. 2:15). Але навіть якщо і так, все одно, якщо ми піддаємося спокусі або робимо щось огидне Богові, провиня лягає виключно на нас, тому що остаточне рішення залежало від нас.

Пожадливісті. Яків називає проблему, що ховається в нас, словом “пожадливість”. Легко говорити, що розпусники або насильники – це люди, які керуються пожадливістями. Однак Яків звертався не до них. Він писав християнам (як. 1:1). Тому його слова цілком стосуються і звичайних людей, які, ймовірно, скажуть: “Я нічого такого й подумати не міг!”

Слово “пожадливість” означає сильне бажання, що суперечить Божій волі. Іншими словами, це дія гріховної природи в людині. І в цю категорію потрапляємо всі ми. “Нема праведного ані одного”, – сказано в Біблії (РИМ. 3:10).

Тому слово “пожадливість” у Посланні Якова можна розуміти як “егоїзм” або “егоцентризм”. Це наш погляд, наше розуміння, логіка, підхід до проблем, міркування, мотиви і наміри; всі вони обертаються навколо нашого “я” і того, що воно хоче. Ось у чому полягає будь-яка спокуса: це прагнення думати або діяти так, щоб це було добре для мене і відповідало моїм пріоритетам і світогляду.

Захоплюючись. Яків пише, що пожадливісті захоплюють нас. Це так, ніби ви їдете на автомобілі по

трасі й бачите, що по той бік розділової смуги аварія: покручені автівки, аварійки і метушня. І раптом ви усвідомлюєте, що вся ваша увага звернена на цю аварію, а не на дорогу попереду.

Так відбувається і в нашій духовній подорожі. Ми знаємо, що повинні дивитися на Христа (Євр. 12:2) і Його Слово, так само, як повинні дивитися на дорогу попереду, перебуваючи за кермом. Але ми просто не можемо втриматися, щоб не відволіктися на щось стороннє, що здається таким цікавим або просто трохи більш веселим, ніж життя з Богом.

Зваблюючись. Те, що захоплює нас, зазвичай виглядає привабливо, обіцяє насолоду і швидке рішення проблем. Однак у кінці на нас чекає розчарування.

Наш егоїзм завжди шепоче щось на зразок: “Ти ніколи не здаси цей іспит, якщо не схитруєш”, “Ти не знайдеш щастя, якщо все життя будеш зберігати вірність”, “Ти втратиш роботу, якщо заговориш про порушення”, “Тільки слабкі відмовляються від помсти...”

Все це звучить заманливо і навіть змістовно, тому що підживлюється нашим “я”, його інтересами і потребами. Нам необхідно усвідомити, що спокуса – це не обов’язково подія, яка відбувається тут і зараз. І стосується вона не лише конкретних дій. Перш за все ми піддаємося спокусі вже в тому, як до неї ставимося. Спокуса повільно намагається забратися все глибше в наші думки і погляди, так що ми часто навіть не здогадуємося, що поступово віддаляємося від Бога.

Подумайте про людину в церкві, яку ви уникаєте, тому що вона трохи дивна. Що вами керує: любов до Бога чи власний спокій? Подібні речі здаються не

дуже важливими. У церкві є кому поговорити з цією людиною, все в порядку. Але насправді ми віддаляємося від Бога, навіть не усвідомлюючи того. Власний комфорт стає для нас важливішим за Його Слово.

Смерть. Заключна частина діагностики Якова звучить суворо: “Пожадливість потому, зачавши, народжує гріх, а зроблений гріх народжує смерть” (в. 15). Яків показує нам дорогу, яка починається з егоїзму, а призводить до смерті. Але що це насправді означає? Навряд чи Яків має на увазі, що якщо ми поступимося спокусі, то фізично помремо. До всіх нас приходять спокуси, і деяким ми піддаємося, але все одно продовжуємо жити.

П’ятнадцятий вірш – це одна з двох доріг, які показує Яків. Спочатку він переконує нас іти дорогою терпіння, яка веде до досконалості (як. 1:2-4). Яків хоче, щоб ми трималися Христа і покладалися на Нього, щоб жити в повному мирі та впевненості, які дає Бог. Однак, якщо ми не йдемо цілеспрямовано цим шляхом, то можемо зійти на дорогу егоїзму, яка веде до росту гріха і до смерті (в. 15).

У Посланні до ефесян 2:1 говориться, що до зустрічі з Христом ми були мертвими. Яків пише, що навіть будучи християнами ми можемо знову відчутти на собі дію цієї мертвості, якщо дозволяємо відстані між нами і Богом збільшуватися. Якщо в нашому житті є області, де ми живемо по своєму розумінню, а не так, як говорить Бог, то в наших із Ним відносинах утворюється розрив. І це може призвести до того, що інші люди перестануть бачити різницю між нами і невірними.

Уявіть, наприклад, що ви з кимось посварилися. Правильним рішенням буде визнати, де ви були неправі, і довірити цю ситуацію в Божі руки. Це нелегко, але це крок по дорозі довіри Христу і поглиблення стосунків із Ним.

Або ж можна почати обманювати і викручуватися. Однак за цим підуть спроби приховати сліди, обманювати більшу кількість людей, і скоро ми самі почнемо тонути у власній брехні, яка протилежна чесності та щирості, яких очікує від нас Бог. Ми самі себе позбавимо можливості відчувати повноту життя в Христі (Ів. 10:10) і підемо смертоносним шляхом, від якого Він нас спас.

Діагноз Якова суворий і протверезний. Але це ще не все, що він говорить про спокуси. Зрозумівши суть проблеми, ми тепер можемо поговорити про те, як просуватися вперед у своїй боротьбі.

Що з усім цим робити?

Якщо проблема всередині нас, то відповідь потрібно шукати десь зовні. Як би старанно я не використовував свої сили і здібності, я зазнаю поразки, тому що *моя проблема – це я!* Отже і рішення полягає в тому, щоб було менше мене і більше Його. На тему першості Бога в нашому житті було написано багато книг. Але при цьому є лише кілька ключових рішень, які допоможуть нам перемогти спокуси і жити не як хочемо ми, а як хоче Бог.

Живіть по Божому Слову. Важливо пам'ятати, що перебуваючи на землі, Ісус теж терпів спокуси, однак при цьому не згрішив (Євр. 4:15). І головною зброєю в боротьбі зі спокусами було Боже Слово. У четвертому розділі Євангелія від Матвія (після чудової зустрічі з Небесним Отцем у мт. 3:13-17) розповідається, як диявол тричі спокушає Христа. Водночас ясно простежується зосередженість Господа на взаємовідносинах із Отцем, оскільки на кожен спокус Він відповідав: “Написано...” (Мт. 4:4, 7, 10).

Боже Слово було Його зброєю. Тільки воно визначало, що добре і що погане. “Не хлібом самим буде жити людина, але кожним словом, що походить із уст Божих”, – сказав Ісус (Мт. 4:4). Наша головна потреба – чути, що говорить Бог, незалежно від того, що ще потребує нашої уваги.

Пастор і письменник Джон Пайпер пояснює: “У чому наша єдина надія? Вона в тому, що є щось досить гостре і досить потужне, щоб проникнути крізь завісу зваблювання і пролити світло на наші думки і наміри. І про це говорить текст із Послання до євреїв 4:12. Наша єдина надія – Боже Слово”.

“Бо Боже Слово живе та діяльне, гостріше від усякого меча обосічного, проходить воно аж до поділу душі й духа, суглобів та мозків, і спосібне судити думки та наміри серця” (ЄВР. 4:12).

Біблія – жива, дієва і гостра! Це не стара запилена книга з нудною мораллю, незрозумілими словами і неактуальними повчаннями. Через її оповідання, вчення, молитви, пісні та життя героїв ми дізнаємося, Хто такий Бог. Ми бачимо приклади Його любові та вірності. І ще знаходимо керівництво, щоб зрозуміти Його шляхи і пріоритети, і жити по ним, а не за власними відчуттями й оманливими інстинктами (2 ТИМ. 3:16).

Читати Біблію не означає приділяти п'ять хвилин у день, щоб прочитати фрагмент тексту і поставити галочку в списку завдань. Це означає відійти від усього, вимкнути телефон і почати читати, не відволікаючись. Роздумувати над прочитаним, задавати питання і говорити про все це з Богом. А Він обіцяє змінювати Своїм Духом наш розум і пріоритети, так щоб вони відповідали Його волі.

Близькі стосунки з Богом схожі на близькі стосунки з людиною: у них потрібно вкладати час. Якщо ми

перестанемо бачитися з найближчою для нас людиною, то поступово почнемо віддалятися від неї. Вона буде все менше фігурувати в наших думках і в прийнятті рішень, поки ми взагалі не перестанемо про неї згадувати. Те ж саме стосується і взаємин із Богом. Якщо ми хочемо зберігати їх, то повинні цілеспрямовано наповнюватися Ним через Його Слово (кол. 3:16).

Усвідомте, хто ви в Ісусі Христі. Ми хочемо жити богобоязливим життям. Але тут ми можемо почати оцінювати себе по тому, наскільки це добре в нас виходить. Якщо таке трапиться, то в якийсь момент ми почнемо думати таким чином: *“На цей раз я пішов від Бога занадто далеко. Він, напевно, більше не буде мене любити. Двері зачинилися”*. Тому так важливо, щоб Боже Слово проникло крізь наші оманливі інстинкти і відкрило істину. Тільки Христос і ніхто інший визначає те, ким ми являємося.

“А всім, що Його прийняли, їм владу дало дітьми Божими стати, тим, що вірять у Ймення Його” (Ів. 1:12). Ось хто ми: Божі діти! Це не заслужене положення, а Божий дар. Своєю смертю на хресті Христос заплатив за всі наші гріхи (Євр. 9:26), включаючи самі ганебні таємниці й те, що постійно нас турбує. Наш борг ліг на Його плечі. Тому Він вигукнув: “Звершилося!” (Ів. 19:30). Більше нічого не може бути додано до нашого спасіння або нашої сутності в Христі. Він закінчив справу. Вийшовши з гробниці, Він сказав Марії: “Я йду до Свого Отця й Отця *вашого*” (Ів. 20:17).

Більшість батьків погодяться, що дітям не потрібно заслуговувати батьківську любов або право бути їхніми дітьми. Так само і з Богом. Він не буде любити

нас більше в ті дні, коли ми прочитаємо всю книгу Левит до сніданку, зможемо відбити всі спокуси і проведемо три години в молитві перед сном. І Він не буде любити нас менше в ті дні, коли все буде йти криво, і ми накоїмо різних недобрих справ. Як Його діти ми можемо розраховувати на Його любов у будь-який час і в повній мірі, як би не проходили наші битви зі спокусами.

І як Божі діти ми можемо приходити до свого Небесного Отця і чесно говорити з Ним про всі наші переживання і помилки. Бог хоче, щоб ми перебували якомога ближче до Нього і постійно мали відчуття захищеності та безпеки, які може дати тільки Він. “Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої” (1 Ів. 1:9). І як добрий Отець Бог виховує і виправляє нас (Євр. 12:5-11). Знову таки, не для того, щоб нам було боляче, а “на користь” (Євр. 12:10), щоб ми навчилися з Його допомогою говорити “ні” спокусам, і щоб виростити в нас “мирний плід праведности” (Євр. 12:11).

Боротися зі спокусами – не означає копати глибше або працювати старанніше. Це означає бути ближче до Христа. Це означає починати і завершувати кожен день, дивлячись на хрест, де видно, який шлях пройшов Господь, щоб зробити нас Своїми. Хрест показує, що ми отримали повне прощення, і робить нас вдячними людьми, охочими жити для Бога і коритися Йому не з почуття обов'язку, а від щирого серця. Спокуси втраять свою силу, якщо ми будемо мати задоволення і мир у Христі. З Ним ніщо не може зрівнятися.

Він один дає нам змогу жити для Бога і зосередити своє життя тільки на Ньому.

Намагайтеся служити. Якщо ми можемо довірити Небесному Отцю турботу про свої потреби, тоді нам немає сенсу фокусуватися на собі. Замість цього ми звільняємося, щоб направляти свою турботу на інших.

Служіння – це чудовий спосіб відволіктися від себе. І оскільки спокуси відвідують усіх християн, то нам потрібна взаємна допомога і підтримка.

“І уважаймо один за одним для заохоти до любови й до добрих учинків. Не кидаймо збору свого, як то звичай у деяких, але заохочуймося, і тим більше, скільки більше ви бачите, що зближається день той” (Євр. 10:24-25).

Групи з вивчення Біблії, молитовні зустрічі – це чудова можливість ділитися своїми потребами і допомагати один одному. А розповідаючи про те, що Бог робить у нашому житті, ми регулярно отримуємо нагадування про Його доброту і любов, що знову повертає наші думки до Нього.

Насамперед, зосередженість на Христі означає турботу про Його народ і прагнення допомагати іншим, замість того щоб займатися лише власними потребами і пріоритетами.

Серйозно ставтеся до гріха. Про гріх у Святому Письмі говориться суворо і категорично. І деякі тексти на тему боротьби зі спокусами виглядають вельми радикально. Наприклад: “Ви ще не змагались до крови, борючись проти гріха” (Євр. 12:4). Сам Ісус сказав:

“Коли праве око твоє спокушає тебе, його вибери, і кинь від себе” (МТ. 5:29).

Звичайно ж, Господь не мав на увазі, що нам потрібно буквально нашкодити собі, щоб не згрішити. Однак Він хотів нагадати, що до спокус потрібно ставитися надзвичайно серйозно. Адже в гріха не займе багато часу затягти нас на шлях смерті, як попереджав Яків. Тому потрібно бути готовими щось “вирвати” або “відсікти”. Наприклад, якщо світ інтернету надто захоплює нас, то слід обмежити доступ до телефона або завантажити додаток, який зробить наші дії в інтернеті відкритими для когось іншого, перед ким ми вирішимо бути підзвітними.

Якщо ваша слабкість – алкоголь, то буде гарним рішенням обходити стороною відповідні заклади. Якщо ваша проблема – азартні ігри, то можна заблокувати доступ до відповідних сайтів. Якщо певні люди провокують вас на поведінку, про яку ви згодом пошкодуєте, то варто попросити друзів поглядати за вами. Знову ж, є певні фізичні бар’єри, які можуть допомогти вам у боротьбі зі спокусами.

Якщо ми сприйматимемо цю боротьбу серйозно, то будемо кожного дня підносити її в молитві до Бога. Його Дух, що живе в нас, може істотно змінити наше мислення і бажання (Гал. 5:16). І ці зміни будуть відбуватися завдяки нашим взаємовідносинам з Богом. Але від нас очікується активна участь. Жодні взаємини не розвиваються самі по собі. Для цього потрібен час і сила. Те, що в нас живе Святий Дух, означає, що в нас є постійний доступ до всемогутнього Небесного Отця. Нам ніколи не доводиться протистояти

своїм слабкостям наодинці! Нам доступне життя в постійному спілкуванні з Богом (1 СОЛ. 5:16-18), тому кожного разу, відчуваючи слабкість, ми можемо звернутися до Нього і отримати силу в будь-якій ситуації.

Якщо ми будемо наближатися до Бога, керуючись Його Словом, пам'ятаючи про свою сутність у Христі і прагнучи служити Його народу, ми змінимося.

.....
Наш розум
**перетворить-
ся**, і егоїстичні
інстинкти
**переорієнтують-
ся** на Божі
пріоритети.
.....

“Плід Духа”, в який входять “любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, віра, лагідність, здержливість” (ГАЛ. 5:22-23), стане нашим надбанням. Наш розум перетвориться, і егоїстичні інстинкти переорієнтуються на Божі пріоритети. Але нам потрібно наближатися до Нього, просити Його діяти в нас і не чинити опір змінам, які Він робить.

Як би ви описали свої взаємовідносини з Богом?

Чи можете ви сказати, що йдете першим шляхом з описаних Яковом у його посланні? Це шлях зростання в духовній зрілості, довірі Христу і досягненні повноти в Ньому (як. 1:2-4)? Чи ви прямуєте іншим шляхом: вас тягне геть від Бога і у ваших взаєминах із Ним утворюється все більший розрив? Але навіть якщо ви відійшли від Бога, Він готовий прийняти вас назад, чи то в сотий, чи навіть в тисячний раз. Він хоче називати вас Своїми дітьми і направляти вас.

Біблія обіцяє, що коли після смерті ми увійдемо в небесні оселі, Христос поставить нас перед Собою “святими, і непорочними, і неповинними” (КОЛ. 1:22). Наскільки близькими ми не були б до Бога, спокуси все одно будуть нас відвідувати. Ми завжди будемо боротися зі своїм егоїзмом і завжди щось будемо робити не так. Але це не означає, що ми не впоралися. Це означає, що нам щоденно потрібен

.....
Але навіть якщо
ви відійшли
від Бога, **Він**
готовий прий-
няти вас назад,
чи то в сотий,
чи навіть
в тисячний раз.
.....

Христос і Його обітниці. Це означає, що нам щодня потрібно приходити до Нього, а Він буде змінювати нас і нагадувати, що в Ньому ми отримали вічне прощення.

Якщо ви боретеся з певною спокусою, то важливо розповісти про це віруючому другу або члену церкви. Не важливо, з чим ведеться ця боротьба, християни завжди придуть на допомогу один одному. Можливо, ви домовитеся зустрітися з кимось одним чи навіть з кількома віруючими, щоб розповісти про свої проблеми, разом помолитися, підтримати один одного і вирішити бути підзвітними один перед одним. Ми не створені для того, щоб вести самотнє християнське життя або йти в бій поодиночі. Ми – частина Божої сім'ї (гал. 6:2). До кого ви можете звернутися за допомогою в подоланні спокус?

Якщо ви хочете дізнатися більше про Божий захист, який Він дає нам у боротьбі зі спокусами, то радимо прочитати брошури *“Що таке повна Божя зброя?”* і *“Я – новонавернений: чому мені так важко?”* Обидві можна знайти за посиланням: ukrainian-odb.org/ld/.

Всі цитати Святого Письма взяті з Біблії перекладу Огієнка.
Всі права захищені.

© 2018 by Our Daily Bread Ministries. All rights reserved.
© Переклад на українську мову, оформлення.
Релігійна місія “Хліб Наш Насущний”, 2021.

Читайте більше брошур, подібних до цієї,
на сайті: ukrainian-odb.org/ld

Відвідайте нас онлайн!
ukrainian-odb.org

Тепер у вас є прекрасна можливість не тільки читати статті,
але й слухати їх **аудіозапис**.

Служіння ХНН в **УКРАЇНІ**: п/с 20, м. Київ, 02088, Україна; ukraine@odb.org

Служіння ХНН в **БІЛОРУСІ**: п/с 82, м. Мінськ-107, 220107, Білорусь; belarus@odb.org

Служіння ХНН в **РОСІЇ**: п/с "Хліб Наш Насущний", вул. Жовтневої революції, 6,
м. Смоленськ, 214000, Росія; russia@odb.org

Служіння ХНН в **ІНШИХ КРАЇНАХ**: п/с 82, м. Мінськ-107, 220107, Білорусь; belarus@odb.org

Навіть найскромніші пожертвування, що ми отримуємо від читачів, дозволяють нам відкривати багатьом мудрість Біблії, яка змінює життя. Місія не отримує фінансування від яких-небудь товариств чи організацій.

Хліб Наш Насущний

Служіння

ukrainian-odb.org

WN138

